

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.V.Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu.Cimpoi, I.Secieru, A.Danilov)

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică a
Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată "Miraflores" împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire
la anularea prescripției nr.003457 din 26 decembrie 2016,

împotriva încheierii din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată "Miraflores" a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la
anularea prescripției nr.003457 din 26 decembrie 2016.

La 24 martie 2017 reprezentantul reclamantului Societatea cu Răspundere
Limitată "Miraflores" a înaintat cerere de concretizare a cerințelor solicitând admiterea
integrală a acțiunii, anularea prescripției nr. ISC 003457 din 26 decembrie 2016 privind
sistarea lucrărilor de construcție a blocului locativ din str. Traian 23/1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a
admis acțiunea, s-a anulat prescripția nr. ISC 003457 din 26 decembrie 2016 emisă de
Inspeția de Stat în Construcții ca ilegală.

La 17 octombrie 2017, în termenul legal Inspeția de Stat în Construcții a depus
cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 22 septembrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu
emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea din 19 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs
cererii de apel depuse de Inspeția de Stat în Construcții și i s-a comunicat apelantului
despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate, stabilindu-i un termen rezonabil
până la data de 13 februarie 2018, ora 10.20. Apelantului i s-a explicat că în caz dacă
nu va lichida neajunsul menționat în încheiere, cererea de apel nu va fi considerată
depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

Prin încheierea din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit
cererea de apel a Inspecției de Stat în Construcții, s-a remis în adresa apelantului
Inspeția de Stat în Construcții cererea de apel cu toate documentele anexate.

La 15 martie 2018, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova, succesor în drepturi a Inspecției de Stat în Construcții, a declarat recurs împotriva încheierii din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei noi decizii de remitere a cauzei în instanța de apel la faza primirii cererii de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat recurentul că succesor în drepturi a Inspecției de Stat în Construcții a devenit Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova, în baza Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 18.12.2017.

Prin urmare, încheierea din 13 februarie 2018 a instanței de apel a fost comunicată unei persoane juridice lichidate. Astfel, cererea de apel motivată nu avea cine să o depună, iar persoana împuternicită anterior, Viorel Rabei, a informat instanța de apel prin poșta electronică despre circumstanțele descrise.

Consideră Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, astfel instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei.

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reiterează prevederile art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează oportunitatea acordării apelantului unui termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reține că legislația în vigoare nu stabilește un termen expres pentru înlăturarea neajunsurilor, dar se presupune a fi un termen rezonabil și suficient pentru apelant pentru a efectua anumite acțiuni procesuale prealabil desfășurării ședinței de examinare a cererii de apel.

Astfel, materialele pricinii atestă că prin încheierea din 19 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Inspekția de Stat în Construcții și i s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate, stabilindu-i un termen rezonabil până la data de 13 februarie 2018, ora 10.20.

Prin încheierea din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel a Inspekției de Stat în Construcții, s-a remis în adresa apelantului Inspekția de Stat în Construcții cererea de apel cu toate documentele anexate.

Colegiul menționează că temei pentru care nu a fost dat curs cererii de apel a constituit necesitatea depunerii apelului motivat.

Totodată, Colegiul relevă că copia încheierii din 19 ianuarie 2018 a fost expediată în adresa apelantului, Inspekția de Stat în Construcții la 22 ianuarie 2018 și recepționată la 25 ianuarie 2018, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d.126-127).

Prin urmare, Colegiul afirmă că apelantul/recurentul avea obligația legală de a executa acțiunea procesuală de depunere a cererii de apel motivată în instanța de apel începând de la 17 octombrie 2017 până la data de 13 februarie 2018, astfel având la dispoziție 4 luni pentru a întocmi cerere de apel motivată.

Distinct de cele constatate, urmează a fi respins argumentul Agenției pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova precum că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată și instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, ca fiind unul declarativ.

Or, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova fiind succesori în drepturi a Inspekției de Stat în Construcții, a preluat nu doar drepturile instituției reorganizate și obligațiile acesteia și avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt, însă, ignorat de aceasta.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător). Cererile și documentele depuse după expirarea termenului de procedură nu degreveză de îndeplinirea obligației procedurale.

Astfel, dat fiind că apelantul/recurentul Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova nu a lichidat în termen neajunsurile indicate în încheierea din 19 ianuarie 2018, în baza art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, prin încheierea din 13 februarie 2018, instanța de apel a restituit apelantului cererea de apel.

În cauza Weissman și alții versus România (nr. 63945/00 din 24 mai 2006), CtEDO a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamanților

de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Astfel, Colegiul remarcă că fiind indubitabilă obligația apelantului/recurentului Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova de a întocmi apelul în conformitate cu cerințele Legii, aceasta este necesară într-o societate democratică și urmărește scopul unei bune administrări a justiției în stat, iar cerințele impuse apelantului prin încheierea din 19 ianuarie 2018 nefiind disproporționate în raport cu acest scop.

Conform art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă, iar art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În conformitate cu art. 10 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Colegiul consideră că instanța de apel a creat posibilități egale, suficiente și adecvate în folosirea mijloacelor procedurale întru susținerea poziției ambelor părți și nu a defavorizat nici o parte.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de apelant/recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătorec contestat.

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al R. Moldova.

Se menține încheierea din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Miraflores" împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la anularea prescripției nr.003457 din 26 decembrie 2016.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru